

Stanovisko hodnotící komise

k návrhu na jmenování uchazeče

doc. Dr. Ing. Michala Ďuroviče

profesorem pro obor **Materiálové inženýrství**

Složení komise

Hodnotící komise pro řízení ke jmenování profesorem byla schválena Vědeckou radou Fakulty chemické technologie Vysoké školy chemicko-technologické v Praze (VŠCHT Praha) na jejím zasedání konaném dne 16. 5. 2024, v následujícím složení:

Předseda	Prof. RNDr. Bohumil Kratochvíl, DSc. Fakulta chemické technologie VŠCHT Praha
Členové	Prof. PhDr. PaedDr. Jindřich Vybíral, DSc. Vysoká škola uměleckoprůmyslová v Praze (UMPRUM) Prof. Ing. Jiří Málek, DrSc. Fakulta chemicko-technologická Univerzity Pardubice (UPCE) Prof. Boris Kvasnica, akad.mal. Vysoká škola výtvarných umění v Bratislavě (VŠVU) Prof. Ing. Petr Slepíčka, Ph.D. Fakulta chemické technologie VŠCHT Praha

Hodnotící komise se seznámila s Návrhem žádosti doc. Ďuroviče na zahájení řízení ke jmenování profesorem, který adresoval děkanovi Fakulty chemické technologie VŠCHT Praha prof. Ing. Petru Zámotnému dne 15. 5. 2024.

Komise konstatovala, že předložené doklady jsou úplné a umožňují posoudit pedagogickou, vědeckou a ostatní činnost uchazeče podle platného znění zákona č. 111/1998 Sb., o vysokých školách a podle Rámcových kritérií pro habilitační řízení a řízení ke jmenování profesorem na Vysoké škole chemicko-technologické v Praze ze dne 16. 5. 2017.

Životopisné a profesní údaje

Doc. Ďurovič se narodil v roce 1960 v Praze XXXX. V letech 1979-1983 absolvoval na VŠCHT Praha magisterské studium, obor Technologie výroby a zpracování polymerů a získal titul inženýra. V letech 1987-1994 absolvoval na téže škole dálkově (dnes kombinovaně) doktorské studium, obor Technologie makromolekulárních látek. V roce 1995 obhájil doktorskou dizertační práci s názvem „Chemické pochody při bělení papíru archivních a knihovních sbírek“, složil rigorózní zkoušky v oboru Technologie makromolekulárních látek a získal titul Dr. (Ph.D. ekvivalent). Jeho školitelem byl prof. Ing. Jiří Zelinger, DrSc. V roce 2013 se habilitoval v oboru Technologie makromolekulárních látek na Fakultě chemické technologie VŠCHT Praha, název habilitační práce „Konzervování a restaurování archivních dokumentů“, a získal titul docenta.

První pracovní pozicí doc. Ďuroviče, po absolvování magisterského stupně v roce 1983, byl technolog v Národní knihovně ČR, oddělení restaurování. V roce 1989 přestoupil do Národního archivu v Praze, Oddělení péče o fyzický stav archiválií, kde se v roce 1995 stal vedoucím tohoto oddělení. Zde se až do roku 2013 věnoval restaurování a konzervování významných archiválií, z nichž mnohé byly prohlášeny za Národní kulturní památky (Archiv české koruny, Moravské desky zemské) nebo Archivní kulturní památky (Urbář broumovského panství, Desky zemské Království českého, Litoměřický graduál, Zbraslavská kronika, Kodex Gelnhausenův, viz dále). V roce 2009 doc. Ďurovič nastoupil na částečný úvazek na VŠCHT Praha, Ústav chemické technologie restaurování památek, v roce 2013 prošel výběrovým řízením na místo docenta a v roce 2014 na toto pracoviště nastoupil na plný úvazek na pozici vedoucího tohoto ústavu.

Jeho tvůrčí aktivity zahrnovaly od počátku nástupu do praxe jak samotné restaurátorské a konzervátorské práce, tak souběžný technologicko-materiálový výzkum v této oblasti. Přechod doc. Ďuroviče na VŠCHT Praha znamenal jeho zásadní rozhodnutí věnovat se kariéře vysokoškolského pedagoga. Až od roku 2014 se k jeho výstupům technicko-realizační povahy z minulých let přidávají v podstatně větší míře i publikační výstupy, k jejichž tvorbě do té doby neměl tolik prostoru.

Vedení Ústavu chemické technologie restaurování památek VŠCHT Praha převzal doc. Ďurovič od prof. Ing. Pavla Nováka, CSc., se kterým již řadu let spolupracoval na definici směru vývoje pracoviště a určování jeho priorit. Je nepochybné, že doc. Ďurovič pozdvihl zmíněný ústav k dalšímu rozvoji. Za jeho působení se pracovníci ústavu zapojili do řady výzkumných projektů financovaných Ministerstvem kultury ČR, Ministerstvem vnitra ČR nebo GA ČR. To se odrazilo ve výrazném nárůstu publikační aktivity vedeného ústavu, kromě toho laboratoře ústavu byly vybaveny řadou nových analytických a zkušebních přístrojů a ústav byl také personálně posílen. Řada absolventů ústavu dnes zastává významné vedoucí funkce v národních institucích, např. v Národní knihovně, Národním muzeu, Národním archivu, Národním technickém muzeu atd.

Za zmínku stojí též dlouhodobější mezinárodní aktivity doc. Ďuroviče. V letech 2005-2006 na Sallahadin university v iráckém Irbílu, vedl restaurátorský a konzervátorský kurz pro pracovníky Irácké národní knihovny a archivu, a v letech 2006, 2008, 2010 uskutečnil cyklus

přednášek pro pracovníky Generálního archivu v Limě, Peru. V roce 2014 navázal spolupráci s Královskou kanonií premonstrátů na Strahově, a v současnosti připravuje spolupráci s hradem Karlštejn (Národní památkový ústav) a rodinou Lobkowiczů (restaurování předmětů z tzv. Lobkowiczské sbírky).

Pedagogická činnost

Pedagogická činnost doc. Ďuroviče na VŠCHT Praha pokrývá bakalářský, magisterský a doktorský stupeň ve formách výuky: přednášky - P a laboratoře - L. Tématicky se zaměřuje především na oblast restaurování a konzervování a na materiály a diagnostické metody k tomuto účelu používané. Jedná se především o bakalářské a magisterské studijní programy „Technologie konzervování-restaurování objektů kulturního dědictví“ a doktorský studijní program „Konzervační vědy v péči o hmotné kulturní dědictví“. Celkem se doc. Ďurovič podílí na výuce 7 předmětů na VŠCHT Praha. Kromě toho je významná i jeho pravidelná přednášková činnost na dalších univerzitách (Fakulta restaurování UPCE a Filozofická fakulta UK), což dokumentuje jeho proslulost v oboru.

Během své dosavadní kariéry doc. Ďurovič, jako vedoucí, vyškolil 25 studentů, z toho 6 studentů doktorských studijních programů. V současnosti vede 3 doktorské studenty. V jejich kvalifikačních pracích dominuje materiálově-inženýrská tematika a tematika restaurátorsk-konzervátorská. Pedagogická činnost doc. Ďuroviče se však neomezuje jen na vlastní výuku, ať již frontální, či konzultační. Jako garant studijního programu je zodpovědný za jeho celkovou koncepci a zároveň funguje jako koordinátor garantů bakalářských programů zaměřených na konzervování a restaurování. Jeho vizitkou jsou programy, které přes silný průnik s oblastí umění mají neoddiskutovatelný chemicko-materiálově-technologický základ, což je činí unikátními v národním srovnání a vyhledávanými pro mezinárodní partnerství.

Inovační přínos pedagogické práce doc. Ďuroviče pro VŠCHT Praha lze demonstrovat na následujících příkladech:

- 1) Zavedení nového předmětu do výuky „Konzervování archivních a knihovních fondů“ od šk.roku 2009/2010 pro magisterský stupeň,
- 2) Získání akreditace pro doktorský studijní program „Konzervační vědy v péči o hmotné kulturní dědictví“ od šk. roku 2021/2022,
- 3) Získání akreditace pro magisterský studijní program „Restaurování moderních uměleckých děl z netradičních materiálů“ od šk. roku 2024/2025 (je společný s Akademií výtvarných umění v Praze),
- 4) Novou pedagogickou aktivitou je snaha o doplnění bakalářského studijního programu „Konzervování-restaurování uměleckořemeslných děl“ o čtvrtou specializaci

„Konzervování-restaurování archiválií“ ve spolupráci s dalšími renomovanými subjekty v ČR.

V rámci meziuniverzitní výpomoci doc. Ďurovič vyučuje tyto předměty:

- 1) Technologie restaurování a konzervování papíru I a II (pro Fakultu restaurování UPCE)
- 2) Konzervování archiválií (pro Filozofickou fakultu UK)

Kromě toho doc. Ďurovič pedagogicky spolupracuje i s Fakultou chemické a potravinářské technologie (Ústav přírodních a syntetických polymérů, Oddelenie dreva, celulózy a papiera) Slovenské technické univerzity v Bratislavě a s Vysokým učením technickým v Brně.

V oblasti autorství učebních textů a pedagogických pomůcek je nejvýznamnějším počinem doc. Ďuroviče vedení širokého autorského kolektivu v monografii: Ďurovič M. a kol. „Restaurování a konzervování archiválií a knih. Vydavatelství Ladislav Horáček – Paseka. Praha-Litomyšl 2002.“, která je základním učebním textem jak pro studenty Konzervátorsko-restaurátorských programů na univerzitách v ČR, tak pro pracovníky restaurátorských ateliérů. Kromě toho se, společně s kolegy z ostatních materiálových ústavů VŠCHT Praha (Ústav skla a keramiky a Ústav kovů a korozního inženýrství), podílel na vydání učebnice Materiály památkových objektů (<https://restauro.vscht.cz/student/studium-informace>) a připravil učební podklady pro e-learning na VŠCHT Praha (Konzervování usní a textilu, Organické materiály pro konzervování II, Preventivní konzervace a Konzervování archivních a knihovních fondů).

Vědecká aktivita, technická a realizační činnost

Tvůrčí činnost doc. Ďuroviče se pohybuje na pomezí vědy a umění. Z pohledu chemie se jedná o inženýrsko-materiálové aplikace v restaurování a konzervování, vývoj nových technologických postupů a materiálově-analytických metod. Z pohledu umění se jedná o uměleckou, řemeslnou a časově náročnou práci se vzácnými artefakty, jejichž záchrana vyžaduje maximální soustředění a vysokou odbornou zkušenost. Pro tyto aktivity se v mezinárodní komunitě vžil pojem „Conservation Science“ (VŠCHT Praha nemá akreditovaný tento nebo podobný obor pro habilitační a jmenovací řízení).

Hlavní příspěvky doc. Ďuroviče ke „Conservation Science“ spočívají v dlouhodobém studiu a testování vybraných technologií hromadného odkyselování (např. technologie WEI'T O proces, Bookkeeper, CSC Book Saver, PAL Book Saver, Bückeburg Conservation Process). Výsledkem toho bylo zprovoznění technologie Bückeburg Conservation Process v Národním archivu v roce 2013. Dále se v roce 1995 významným podílem zasloužil o zavedení technologie hromadné dezinfekce archiválií etylenoxidem v této instituci. Tomu předcházel důkladný materiálový výzkum, který pokračoval i v následujících letech. Další oblastí jeho výzkumných aktivit bylo zevrubné objasnění mechanismů degradace archivních dokumentů vlivem světla

a skladovacích podmínek a v neposlední řadě i v popisu kinetiky a mechanismu účinku plyných polutantů na archiválii.

Samotnou kapitolou je v „Conservation Science“ organizační postup, zvolení a prosazení optimálního technologického řešení pro danou archiválii v kolektivu různorodých odborníků (technolog, restaurátor, archivář). To se naplno projevilo při záchraně velkého množství památek poškozených povodní v roce 2002 a doc. Ďurovič se zde profiloval jako výrazná organizační osobnost, která dovede obhájit zvolený postup a stojí si za přijatým řešením. V letech 1999 až 2001 se podílel na restaurování a konzervování stropních papírových tapet v Neues Muzeum v Berlíně a papírových tapet na zámku Fridricha Velikého, Rheinsberg (Německo).

Po příchodu doc. Ďuroviče na VŠCHT Praha se zintenzivnila restaurátorsko-konzervátorská tématica i na jiných ústavech (Ústav skla a keramiky, Ústav kovových materiálů a korozního inženýrství, Ústav chemie pevných látek a Ústav biochemie a mikrobiologie) a prohloubila se meziústavní spolupráce. Výsledkem bylo několik vzájemně propojených výzkumných projektů (např. Vývoj metod konzervování pečetí a jejich textilních závěsů nebo Biodiverzita černobílých fotografických a kinematografických materiálů v archivních fondech a metody jejich dezinfekce, poskytovatel Ministerstvo kultury ČR). Od roku 2023 se doc. Ďurovič společně s kolegy z materiálových ústavů Fakulty chemické technologie VŠCHT Praha podílí na technologickém průzkumu, který předchází zhotovení nové kopie kalendářní desky Staroměstského orloje v Praze (tzv. Kalendárium), které je organizováno a financováno magistrátem hlavního města Prahy.

Současný výzkum doc. Ďuroviče je zaměřen na řešení aktuálních problémů archivů, knihoven, muzeí a galerií. Ve spolupráci s Vysokým učením technickým v Brně, Technickým ústavem požární techniky Praha a společností EMBA, Paseky nad Jizerou (český výrobce archivních systémů), řeší projekt Bezpečnostního výzkumu Ministerstva vnitra ČR s názvem „Pokročilé materiály pro ochranu archiválií před požárem“ nebo ve spolupráci s Národním archivem projekt „Zpřístupnění, konzervace a preventivní péče o diazotypické záznamy ve fondech a sbírkách paměťových institucí ČR“. V rámci mezinárodních kontaktů a projektů doc. Ďurovič spolupracoval a spolupracuje s University of Technology v Lodži (Institut fermentačních technologií a mikrobiologie) a s University of Ljubljana. Dále doc. Ďurovič rozvíjí spolupráci s European Research Centre for Book and Paper Conservation-Restoration při University for Continuing Education v Křemži (Rakousko).

Analýza publikací doc. Ďuroviče ve WOS ukázala, že tematicky jsou zaměřeny především na chemii, materiálové vědy a informační a knihovní vědy. K nejhodnotnějším publikacím zaměřeným přímo na oblast péče o památky patří výstupy v časopisech Journal of Cultural Heritage a pro oblast archivů a knihoven nezastupitelný časopis Restaurator. Naopak výsledky materiálového výzkumu byly publikovány například v časopisech Textile Research Journal, Polymer Degradation and Stability nebo Dyes and Pigments. Řada společných publikací s

Ústavem Biochemie a mikrobiologie VŠCHT Praha v časopise *Microorganisms* je zaměřena na problematiku výskytu a likvidace mikroorganismů v archivních a knihovních depozitářích.

Kromě toho podklady doc. Ďuroviče uvádí 2 udělené patenty, 6 technologií, 1 průmyslový vzor a především 17 (19) realizovaných restaurátorsko-konzervátorských zásahů na níže uvedených archiváliích:

- Desky zemské království českého, pol. 16. stol.–pol. 19. stol (Národní archiv),
- Archiv České koruny, 1158–1935, (Národní archiv)
- Státní soud Praha, 50. léta 20. stol., (Národní archiv),
- Indikační skicy stabilního katastru, pol. 19. stol., (Národní archiv),
- Rodinný archiv toskánských Habsburků, 18.–19. stol. (Národní archiv),
- Sbírka map a plánů (Národní archiv),
- Broumovský urbář, 1676–1677 (Státní oblastní archiv Hradec Králové),
- Mapa panství G. M. Cys. Pardubského a Kunieticzkohorského, 17. stol., (Státní oblastní archiv Hradec Králové),
- Archiv biskupa Matouše Konečného, 1609–1620, (Muzeum Mladoboleslava),
- Litoměřický graduál, před rokem 1517, (Státní oblastní archiv Litoměřice),
- Moravské desky zemské, 1348–1642, (Moravský zemský archiv v Brně),
- Graduál Václava z Jihlavy, 1430–1492, (Státní okresní archiv Olomouc),
- Zbraslavská kronika, 1305–1339, (Státní okresní archiv Jihlava),
- Gelnhausenův kodex, 1400–1408, (Státní okresní archiv Jihlava),
- Graduál mistra Václava, kolem roku 1400, (Archiv Univerzity Karlovy),
- Altmanovo panorama, 1640, (Knihovna Královské kanonie premonstrátů na Strahově),
- Motáky pplk. Josefa Mašína, 1942, (Vojenský historický ústav, Praha)
- (Ještě byly doplněny dvě významné archiválie neuvedené v Návrhu na zahájení řízení: Soudní spis z 50. let s Miladou Horákovou a rukopis Fučíkovy Reportáže psané na oprátce).

Podtržené archiválie jsou zvláště významné.

Vědecko-umělecká práce doc. Ďuroviče byla podpořena udělením 8 domácích grantů (odpovědný řešitel), 5 domácích grantů (spoluřešitel) a jednoho zahraničního grantu (spoluřešitel). Doc. Ďurovič osobně přednesl v zahraničí a na zahraničních konferencích 14 přednášek a jako hlavní autor nebo spoluautor uveřejnil 50 posterů.

Organizační a odborně-společenská činnost

Aktivity doc. Ďuroviče mají v této oblasti výrazný domácí a mezinárodní přesah. V letech 2001 až 2008 byl členem Committee on Preservation of Archives in Temperature Climates při International Council on Archives, v roce 2009 spoluzakládal organizaci evropských archivních konzervátorů European Heads of Conservation a po povodních v roce 2002 společně s kolegy z Německa a Polska založil a byl do roku 2014 členem European Working Group on Disaster Prevention. Díky jeho dlouholetému výzkumu zaměřenému na technologie hromadného

odkyselování archiválií a knih byl přizván do pracovní skupiny WG6 (ISO/TC 46) pro přípravu ISO normy De-Acidification of Paper (International Organization for Standardization).

Kromě toho je doc. Ďurovič členem Vědecké rady Univerzity Pardubice a Vědecké rady Fakulty chemické technologie VŠCHT Praha. Dále zasedá ve Vědecké archivní radě Ministerstva vnitra ČR, vědeckých radách Muzea hl. m. Prahy, Národního archivu, Národní knihovny České republiky a Umělecké radě Fakulty restaurování Univerzity Pardubice.

Doc. Ďurovič je členem redakčních rad dvou odborných tuzemských periodik - Fórum pro konzervátory-restaurátory (Technické muzeum Brno) a e-Monumentica (Fakulta restaurování UPCE). Vedle toho působí i v organizačních výborech řady tuzemských a česko-slovenských odborných akcí (Seminář restaurátorů a historiků, Konference konzervátorů-restaurátorů při Asociaci muzeí a galerií ČR, konference Muzea, památky a konzervace aj.).

V roce 2008 byla doc. Ďurovičovi udělena cena Ministerstva obrany ČR, za organizování pomoci při záchraně archiválií postižených povodní v roce 2002 a v roce 2015 cena Ministra vnitra České republiky, za zásluhy o české archivnictví.

Závěr

Doc. Ďurovič je široce uznávanou osobností představující garanta směru konzervování a restaurování objektů umělecko-řemeslných děl se zvláštním zaměřením na papír a archiválie. Významnou měrou se zasloužil o zavedení a rozvoj tohoto směru jako samostatné oblasti vzdělávání a výzkumu na VŠCHT Praha a trvale přispívá k jeho inovaci a dalšímu rozvoji. Vedle pracovníků akademické sféry je také široce uznáván rovněž restaurátory a dalšími odborníky z aplikační sféry, mimo jiné pro svou rozsáhlou praktickou činnost prezentovanou jak uvedenými významnými konzervátorsko-restaurátorskými zásahy, tak činností spojenou se záchranou rozsáhlých archivů zasažených povodní v roce 2002. Významného uznání dosáhl rovněž v mezinárodním měřítku. Doc. Ďurovič je zároveň mezi studenty a studentkami i kolegy a kolegyněmi oblíben nejen pro své obsáhlé znalosti, ale rovněž pro svůj přímý, přátelský a optimistický přístup. Z výše uvedených důvodů hodnotící komise doporučuje Vědecké radě FCHT VŠCHT Praha a VŠCHT Praha posoudit kladně návrh na jeho jmenování profesorem pro obor Materiálové inženýrství.

Naplnění rámcových kritérií VŠCHT Praha pro jmenování profesorem ilustruje následující tabulka:

Parametr	Požadováno	Doc. Ďurovič
Délka pedagog. Praxe	5 let	15 let
Obhájené Ph.D. práce	2	6
Učebnice, stud. pomůcky	2	6

Vědecko-výzkumné a inovační výstupy	40	35 impaktovaných prací, 13 recenzovaných prací, 3 monografie a kapitoly v monografiích, 2 patenty, 17 (19) významných restaurátorských děl, 6 technologií, 1 průmyslový vzor (Σ 77 (79))
SCI bez autocitací	80	266

Rešerše, provedená jmenovací komisí ve Web of Science k 1. 10. 2024, poskytla u filtrovaného jména DUROVIC M 32 výstupů, suma citací bez autocitací 300, což převyšuje hodnotu udávané uchazečem v jeho Návrhu ke jmenování profesorem datovaném k 15. 5.

Členové komise, na základě tajného hlasování (5 pro/ 0 proti) doporučují Vědecké radě Fakulty chemické technologie VŠCHT Praha, aby návrh na jmenování pana doc. Dr. Ing. Michala Ďuroviče profesorem v oboru Materiálové inženýrství byl postoupen k dalšímu řízení.

V Praze dne 1. 10. 2024

Podpisy:

Prof. RNDr. Bohumil Kratochvíl, DSc.

Prof. PhDr. PaedDr. Jindřich Vybíral, DSc.

Prof. Ing. Jiří Málek, DrSc.

Prof. Boris Kvasnica, akad.mal.

Prof. Ing. Petr Slepíčka, Ph.D.

Prof. Ing. Ondřej Jankovský, Ph.D.
proděkan pro vědu a výzkum FCHT VŠCHT Praha